

De vorba cu studenții admiși în fruntea listei la Facultatea de Drept a Universității București | Ioana Adelina Ralea, a treia nota a generației sale: Dreptul e o facultate grea și tehnică, necesită o minte structurată, îndurancea și motivație, nu neapărat „toceala”. La Drept, sintetizezi și acumulezi informațiile ca la istorie și operezi cu ele ca la matematică

Ioana Adelina Ralea „am avut posibilitatea de a experimenta viața de student și înainte de pandemie și în perioada în care învățământul s-a mutat în totalitate în mediul online. Tânăra a susținut admiterea la Facultatea de Drept a Universității București în 2019, atunci când a fost admisă cu 89 de puncte, având a treia cea mai bună notă... „Desigur, a fost o bucurie, atât pentru mine, cât și pentru familia mea. Am muncit mult și am avut încredere în faptul că pot să obțin o notă mare. În urma premiilor pe care le-am obținut la olimpiadele naționale și internaționale aveam cumva confirmarea valorii mele, a puterii mele de muncă, a capacității de concentrare și de a face lucrurile bine”, a precizat tânăra în interviul acordat *BizLawyer*.

Adelina nu s-a lăsat niciodată „ispită” de orgoliu sau delăsare. A muncit până la capăt, a repetat în mod organizat, conform unui program riguros și a reușit. „Și cu toate că aveam încredere în mine, rezultatul m-a surprins și m-a bucurat. Poate că asta e partea frumoasă în a rămâne modest în unele situații. Te bucuri sincer și savurezi la maximum un astfel de moment... a-l lăsa să cadă în banalitate i-ar distruge orice farmec...”, subliniază studenta.

Primul an de facultate l-a urmat în „normalitate”, fapt ce i-a permis să descopere „tainele” vieții de student despre care spune că este foarte frumoasă, în sensul că e o perioadă care poate aduce multe bucurii, o nouă perioadă de evoluție. „Însă strict din perspectiva studentului a cărui menire e să învețe, pot spune că studenția e o sabie cu două tăișuri. Facând aici și o paralelă cu liceul, în studenție ai mult mai multă libertate, nu ți se pun note atât de des, nu ai evaluări și controale permanente. Ceea ce poate veni ca o ușurare... însă examenele și volumul de muncă e incomparabil cu cel pe care îl aveam în liceu. Dar per total, eu aș spune că e o perioadă frumoasă, cel puțin anul I l-am trăit din plin, m-am bucurat de toate aspectele, am acumulat mult pe toate planurile vieții mele”, povestește Adelina.

[Descopera oportunitățile de recrutare de pe LegiTeam! GRATUIT.](#)

Prima sesiune a fost grea, dar frumoasa. Tânara nu avea precedent și nu avea de unde să știe dacă efortul depus de ea pentru a învăța a fost suficient pentru a-i asigura rezultate bune. „Eram pur și simplu eu într-o stare destul de „neșlefuită”, de pură. Eu în fața unor grile, a unor profesori, a unor cunoștințe, a unei lumi care abia își deschidea brațele pentru mine. Nu îmi amintesc să fi avut mari emoții pentru că eram învățată cu atmosfera de concurs, de examen... am încercat doar să repet cât pot; și a dat roade, a fost o sesiune reușită din punctul meu de vedere, am avut note frumoase. Orișicum, ce pot spune cu toată sinceritatea e că notele nu au constituit niciodată un reper pentru mine, nu am ținut niciodată să bifez totul la cote maxime. Nu notele mă încanta, ci ideea de a ști, de a cunoaște, de a pătrunde substanța lucrurilor, a informațiilor pe care le studiezi. Uneori poți avea o zi proastă, poate interpretarea pe care tu o dai, sau pe care ai citit-o în legătură cu o noțiune nu e tocmai cea agreată de profesor. Pot fi varii cauze pentru care nu întotdeauna o nota să se încadreze la rubrica «excelent». Cunoștințele, abilitățile pe care le dezvoltă, omul care devii sunt însă elemente cheie”, afirmă Adelina.

Experiența olimpiadelor a ajutat-o la admitere

Decizia de a urma cursurile *Facultății de Drept* a venit ca urmare a faptului că Adelina a considerat că este opțiunea ideală care să îndeplinească interesul său pentru istorie și economie, cu pasiunea pentru dezbateri academice și mai ales pentru limba română și limbile străine (cu precădere limba franceză). „Mi se părea sinteza ideală între științele sociale și cele de natură umanistă care mă pasionau și mai ales (prin *Colegiul Juridic Franco-Român de Studii Europene*) o poartă deschisă spre Europa, spre lume, spre înțelegerea mecanismelor juridice și politice pe baza cărora funcționează și se dezvoltă viața în societatea internațională... și bineînțeles, o șansa de a studia în limba franceză, atât de dragă mie”, nuanțează tânara.

A început să se pregătească pentru examenul de admitere încă din clasa a XI-a. Chiar dacă este o persoană muncitoare și ambițioasă, tânara recunoaște că a avut momente în care s-a gândit că firea sa ceva mai artistică și orientată spre creativitate și-ar găsi mai bine locul la o facultate cum ar fi Literele, Limbile Straine sau chiar Jurnalismul. „Însă dincolo de aceste reflecții interioare, în practică m-am concentrat constant și în mod susținut pe pregătirea pentru admiterea la *Facultatea de Drept*”, mai spune studenta.

Adelina a făcut liceul în Huși. De altfel, îi place să spună că provine din „orașul dintre văi”, orașul în care a crescut alături de bunicii din partea mamei. Bunicul său a fost comandant în armată și dintotdeauna a fost pentru ea un model de erudiție, de echilibru interior, dar și o sursă nesecată de bunătate și de iubire.

„Dacă bunicul a fost cel care mi-a insuflat dragostea pentru limba franceză, bunica, ceva mai aprigă din fire, mi-a insuflat dorința de a mă autodepăși... tot ea m-a învățat primele poezii, m-a îndrumat spre lecții de pian și, împreună cu bunicul, m-au însoțit practic de-a lungul întregului meu parcurs educațional. Drumul inițiativ, pe care mi l-au deschis bunicii, a fost apoi șlefuit cu profesionalism și maiestrie de profesorii Colegiului Național „Cuza-Voda”, pe care l-am urmat din clasa a cincea până în clasa a douăsprezecea. Am avut parte de profesori bine pregătiți, de la care mi-a plăcut în adevăratul sens al cuvântului să învăț. Eu mă consider și un foarte bun autodidact, însă rezultatele mele cele mai remarcabile le-am obținut prin sprijinul constant și dedicat al doamnei profesor Elena Talașman, la limba franceză. Am muncit foarte mult și cu pasiune și am obținut de două ori locul 1 la faza națională a Olimpiadei de Limba Franceză, multiple alte premii și locuri de podium și un loc 3 la proba orală a fazei internaționale, în anul 2017. Se cuvine să îi mulțumesc în cel mai sincer mod în primul rând doamnei profesoare de franceză, dar și celorlalți profesori, printre care domnul diriginte din gimanziu, prof. Adrian Talașman, și doamna diriginta din liceu, prof. Manuela Iacob, care au făcut posibil ca, deși fiind la profilul

Matematica-informatica, sa am parte de întreg contextul necesar pregatirii pentru o olimpiada de factura umanista. Le mulțumesc pentru educația de cea mai buna calitate de care am avut parte. Și le mulțumesc parinților și bunicilor pentru sprijinul și iubirea necondiționată cu care m-au însoțit întotdeauna”, subliniaza tânara.

„Cred ca în primul rând conteaza cât de mult știi, ce bagaj de cunoștințe ai acumulat. Dar și cum ești tu ca persoana. În baza acestor criterii, de exemplu, sunt filtrați candidații la examenul de admitere la INM. Pe de alta parte, pentru avocatura, în viziunea mea, conteaza și cunoștințele, dar și abilitatea ta de a te „lupta” pentru un loc de munca. Aici încă ma întreb și eu cât de mult conteaza notele din facultate la o prima angajare ca tânar avocat, sau în gasirea unui maestru. Daca e dificil sau nu sa te integrezi pe piața muncii, asta depinde și de cât de sus vizezi sa ajungi. E clar mai greu daca te plasezi într-un mediu concurențial, cu o selecție inițiala foarte dura, cu numeroase verificari periodice ulterioare. E poate mai ușor daca dorești sa te orientezi spre un loc de munca încadrat într-o piața mai puțin concurențială ”

Ioana Adelina Ralea

Din „tainele” vieții de student

Parcurgând primii doi ani de facultate, Adelina are o imagine clara legata de viața de student la Drept. „Mie mi se pare frumoasa. Nu aș caracteriza-o nici pe departe ca fiind grea, dar sunt perfect conștienta ca viziunea mea se datoreaza faptului ca am avut mereu parte de susținerea familiei, și morala, și materiala. Daca mie nu mi-a lipsit nimic, poate ca unii întâmpina probleme legate de procurarea cărților, care sunt scumpe, probleme legate de întreținerea la camin sau în gazda/ chirie. Însa nu cred ca în alta parte, în alta țara, situația sta altfel. Poate doar condițiile din camine sa fie mai bune în alta parte, dar costul vieții nu poate fi decât mai scump în alte țari”, argumenteaza Adelina.

Tânara vine și cu un sfat pentru cel care ia în calcul posibilitatea de a da admitere la o facultate cu un astfel de profil. „L-aș sfatui sa se gândeasca foarte bine, sa își puna întrebări și sa fie sincer cu el însuși, sa se gândeasca de ce își dorește sa devina student la Drept, care îi sunt calitățile, defectele, înclinațiile. Ce le spun deja celor care aspira la Drept, când ma întreaba, e ca Dreptul e o facultate grea și tehnica. Asta ar fi partea mai „întunecată” a raspunsului, dar nicidecum menita sa descurajeze. Da, necesita anduranța și motivație, dar nu necesita neaparat „toceala”. Necesita o minte structurata. Am obiceiul sa spun ca la Drept, sintetizezi și acumulezi informațiile ca la istorie... și le pui în practica, operezi cu ele ca la matematica. Aceasta din urma parte e cea mai provocatoare, pentru ca necesita formarea unor conexiuni logice, a unor legaturi de cauzalitate în mintea juristului (sau a viitorului jurist) pe care trebuie foarte mult insistat. Dar nimic nu e de speriat.. atâta timp cât înveți din timpul semestrului, lucrurile „se leaga” de la sine, aproape”, susține studenta.

[Intra pe portalul de concurența pentru mai multe articole referitoare la proiectele avocaților din aceasta arie de practică](#)

Pâna acum, Adelina nu a avut ocazia de a experimenta practica în cadrul unei case de avocatura, dar își dorește sa traiasca foarte curând și acest moment. „Am ales sa fac un stagiu de practica la Consiliul Legislativ, și apoi unul la Judecatoria Sectorului 4. Mi-ar placea și am în plan sa urmez un stagiu și la o casa de avocatura, însa pâna acum

am avut rețineri în a face acest pas, pornind de la premisa ca ar trebui să am cunoștințe ceva mai avansate pentru a merge la un avocat, ar trebui să fiu într-un an mai mare „ca să înțeleg ce se discută”. Însă îmi doresc foarte mult să fac și acest pas”, precizează interlocutoarea **BizLawyer**.

Tot ceea ce a trait în facultate până acum i-a dovedit faptul că este important să se specializeze într-o ramură a Dreptului, indiferent de profesia aleasă. „Ca atare, masterul e o idee pe care am pus-o pe lista mea din prima; rămâne de văzut pe ce ramură a dreptului mai exact... iar asta depinde de cariera pe care o voi urma ulterior. Dacă ar fi să urmez un drum în Diplomație (una dintre primele mele aspirații și dorințe) – aș urma un master în *Drept internațional* sau chiar unul ținut pe *Diplomație și Relații internaționale*. Dacă voi alege calea avocaturii sau a magistraturii (deși avocatura „ma cheama” parca mai mult) – mi-ar placea să mă specializez în Dreptul penal (înca mai am multe de descoperit, dar, față de alte ramuri, mi se pare un domeniu în care poți pune mai mult suflet în apararea clientului tău, asta pe lângă o pledoarie juridică validă; cred că aș fi un pledant bun într-un astfel de domeniu, cu toate că e ceva mai „întunecat” decât alte ramuri ale Dreptului). O altă opțiune interesantă ar fi *Dreptul administrativ*”, completează tânărul.

În plus, ea nu respinge nici posibilitatea de a studia în străinătate, dintotdeauna considerând că fiind interesantă ideea de a învăța și la o instituție din afara țării, accesând o bursă, de exemplu. „Însă prin intermediul *Colegiului Juridic Franco-Român de Studii Europene*, aș putea spune că «străinătatea a venit la noi». Avem profesori care vin din Franța și ne predau exact ca pentru studenții de acolo, iar examenele le dam pe același model, cel francez. La final, vom primi și o diplomă din partea consorțiului universitar din Franța. Însă dincolo de asta, ideea de a trai și de a studia o perioadă în altă țară rămâne atractivă. Sunt sigură că ar fi interesant, totuși, alegerea mea este să las la o parte (sau poate pentru mai târziu) această idee și să mă concentrez pe o pregătire temeinică pentru admiterea în profesie. Mai târziu, cine știe, poate voi pași și în afara pentru un stagiu de perfecționare sau pentru diferite schimburi de experiențe”, arată studenta.

Deocamdată, Adelina nu are un mentor care să o îndrume în viitoarea profesie, are însă profesori preferați pe care îi consideră modele demne de urmat. „Spre exemplu, în anul I, primul seminar dintre toate l-am avut la Drept civil cu doamna judecator *Stela Stoicescu*. Am apreciat-o și mi-a plăcut din prima de dumneaei, mi s-a parut un exemplu de echilibru, un bun pedagog, un model de urmat în cariera. Chiar îmi amintesc cum, în timpul unui seminar, i-am spus colegului lângă care stăteam că «mi-ar placea să fiu și eu ca doamna profesoara» (să fiu la catedră și, în același timp, să fiu și un bun profesionist, un vector al dreptății, o sursă de inspirație). De un alt profesor pe care îl apreciez am avut parte tot în anul I, la seminarul de Drept constituțional, materie pe care am îndrăgit-o în mod special. Este vorba despre domnul avocat *Vlad Soare*. Personalitate dinamică, bun pedagog, dedicat întru totul materiei sale, domnul profesor aducea în fiecare oră câte un element de noutate în modul de desfășurare a lecției. Domnul profesor e un model pentru mine și prin felul în care împletește Dreptul constituțional cu un demers activ și solid de implicare socială, de schimbare, de punere în mișcare a unor parametri latenți în clipa de față în societatea noastră. Aprecierile mele nu se marginesc însă la exemplele anterioare, căci am fost învățată să port respect tuturor profesorilor care vin în fața mea, în măsura în care transmit un mesaj încărcat de valoare”, povestește Adelina.

Până acum cursurile sale favorite sunt *Dreptul internațional public* și *Dreptul penal*. Dreptul internațional public pentru că este o materie realmente frumoasă, clară, are parfumul deschiderii spre lume, spre culturi și civilizații diverse. „Poate că mă influențează și modul în care am aprofundat materia la seminar, alături de doamna profesoară *Irina Munteanu*, însă mă regasesc mult în această materie curată și în continua dezvoltare. De altfel, dintotdeauna studiul mediului internațional, pregătirea pentru a face parte dintr-o societate deschisă și multiculturală au fost pe primul plan la mine. Dreptul penal este de asemenea un domeniu atractiv. Parerea mea, realistă cred, e că mai mulți absolvenți de Drept profesesc ca avocați sau judecatori, decât ca diplomați, spre exemplu. În acest context, dacă trebuie să fac o alegere pragmatică a materiei pe care să o pun în practică mai târziu, aceasta ar fi Dreptul penal. După cum am mai spus, mi se pare că o argumentare de opinie, o pledoarie în materie penală poate fi încărcată de mai mult element emoțional decât în alte ramuri ale Dreptului”, detaliază studenta.

Citește pe In-house Legal Romania:

→ [De vorba cu unul dintre cei mai experimentați profesioniști ai Dreptului, inclus de Legal 500 pe lista celor mai influenți General Counsels din Europa Centrală și de Est | Radu Culic, Head of Legal la Roche România: Cheia este mentalitatea membrilor echipei juridice pe care o coordonez. Noi spunem „da, este posibil dacă...” și nu, „nu pentru ca...”](#)

Plusurile și minusurile sistemului de învățământ românesc

Adelina atrage atenția ca poate viziunea sa asupra sistemului universitar poate parea puțin nerealista, nepotrivita sau pur și simplu inaplicabila în sistemul românesc de învățământ. „Sau poate ca eu sunt cea care e prea târara sa vina cu astfel de propuneri și experiența vieții îmi va arata ca lucrurile sunt bine așa cum sunt. Eu aș da posibilitatea studenților sa își aleaga, în mare parte, cursurile. Consider necesar ca în primul an de studii sa existe materii majoritar impuse, pentru ca fiecare sa înțeleaga, în linii mari, despre ce e vorba. Însa, începând din anul II, pe lângă una sau doua materii impuse, cred ca ar trebui ca fiecare sa își aleaga materiile pe care vrea sa le studieze dintr-o paleta larga de posibilitați, cu singura condiție a îndeplinirii, la final, a numarului necesar de credite. Chiar daca, în felul acesta, studentul nu va fi trecut poate prin absolut toate materiile de Drept, la final el va avea un bagaj informațional foarte bogat din materiile pe care și le-a ales, la care i-a facut placere sa învețe, în care a dorit sa se specializeze. Iar acest sistem ar susține în egala masura lucrul în echipa: daca eu, spre exemplu, sunt un foarte bun fiscalist și ma confrunt cu un impediment legat de Dreptul muncii, voi apela la colegul specializat în acest domeniu, care ar putea veni cu o idee mult mai bine argumentata față de cazul în care fiecare ar ști câte puțin din toate. În plus, cred ca ar fi mai eficient un astfel de sistem pentru ca studenții și-ar alege materiile, ar învața cu mult mai mult interes și deja când ar pași în câmpul muncii ar fi stapâni, din punct de vedere teoretic, pe domeniul pe care vor sa îl îmbrățișeze. De asemenea, trebuie sa admitem ca uitarea e ceva firesc și poate ca din multele materii pe care actualmente le învățam la facultate, nu vom ramâne pe termen lung cu 100% din fiecare... vom ramâne cu 70%, 50%, 30% dupa mai mulți ani. Însa daca fiecare și-ar alege înca din facultate una sau doua ramuri pe care sa se concentreze în mod intensiv, ar fi un câștig de timp, de informație bine sedimentata, de profesionalism. În plus, stagiile practice pe care trebuie sa le facem în timpul facultății ar fi și ele mult mai rodnice pentru ca, spre exemplu, studentul ar merge în cabinetul unui avocat specializat pe o anumita ramura și ar avea mult mai multe șanse de implicare activa, șanse de a înțelege, de a acumula informație și experiența. Dar repet, admit ca aceasta poate fi doar opinia la cei 20 de ani ai mei, care poate nu e împartașita de majoritatea...”, explica studenta.

Referindu-se la plusurile facultății pe care o urmeaza, tânara indica, în primul rând faptul ca profesorii sunt foarte bine pregatiți, cu toții. „Cel puțin asta este impresia mea. Sunt exigenți și încearca sa ne forjeze cât mai mult cu puțința acuitatea de spirit în materie juridica. Nu sunt partinatori, din punctul meu de vedere. Respectul, politețea și curtoazia sunt doua constante care definesc parcursul oricui prin aceasta facultate, lucru pe care îl apreciez și cu care ma identific cât se poate de mult. Se organizeaza foarte multe evenimente, conferințe, dezbateri, concursuri. Toate acestea nu pot decât sa încline balanța într-un mod pozitiv în favoarea *Facultății de Drept a Universității București*. În ceea ce privește minusurile, nu am reușit sa identific prea multe, prin simplul fapt ca nu m-am simțit direct afectata de situații negative”, subliniaza Adelina.

Scoala în pandemie

Declanșarea crizei medicale a avut drept consecința mutarea învățământului în sistemul online. Privind partea plina a paharului, Adelina spune ca prin acest system studenții au avut, poate, mai mult confort, stând acasa. Totuși, calitatea învățării nu este nici pe departe aceeași ca atunci când se mergea fizic la facultate, unde tânara spera sa

revina cât mai curând.

„Așa cum spunea unul dintre profesorii cu care am lucrat la seminarul de Drept administrativ, domnul profesor *Bogdan Dima*, metoda dovedită de mii de ani, încă din Antichitate, nu poate fi înlocuită de învățământul online în nicio circumstanță. E ușor să te ascunzi în spatele unei camere închise, cu un microfon închis, și să te înscrii practic în acea categorie de « prezent - absent » la lecție. E chiar foarte tentant. Dar asta e o carte care nu poate fi jucată decât în defavoarea studentului. Nu trebuie să amintesc că posibilitățile de fraudă cresc. Desigur, unii spun că cine vrea să învețe, învață, indiferent de circumstanțe. E un argument valabil, dar e și individualist în același timp. Spre exemplu, eu (generic vorbind) învaț chiar și în condiții de școală online; până aici totul e bine, eu îmi voi câștiga cinstiți și frumos pâinea. Dar societatea nu e formată doar din mine. Eu voi fi un judecător onest sau un avocat priceput. Dar ceilalți judecători? Ceilalți viitori medici care acum sunt studenți în mediul online? Ceilalți ingineri care îmi vor construi mie casa pe viitor, astfel încât să nu se dărâme peste mine? Iată câteva întrebări dureroase; dureroase în contextul în care marea majoritate a studenților au ales să se lase pradă tentației camerei închise. Problema e și mai spinoasă când ne gândim la elevi, la cei care acum se formează, la cei care acum au pierdut verigi esențiale din educația lor. Cu o astfel de generație viitoare, mă gândesc cu teamă la duritatea vremurilor care vor urma. Și aici nu învinovașesc pe nimeni. Nu știu dacă eu mă aș fi descurcat mai bine să organizez educația în această perioadă, pandemia a fost ceva cu totul neprevăzut. Singurul lucru care ar fi putut salva situația e o ipoteză nerealistă, anume că toți elevii și studenții, sau macar o majoritate, să fie dornici să învețe. Dincolo de aspectul educațional, au lipsit poate contactele sociale, bucuriile tinereții așa cum le-au trait cei care la vârsta noastră nu au fost afectați de pandemie. Însă, pentru mine cel puțin, acest aspect a fost contrabalansat de o mai mare mobilitate în a-mi vizita familia, am petrecut timp de calitate cu părinții, cu bunicii și cu sora mea... și totuși am și calătorit și am avut și viața socială... deci nu a fost chiar așa de rău”, opinează tânara.

Pandemia ne-a oferit tuturor o serie de lecții majore. Pe Adelina a învățat-o să fie mai puternică, mai concentrată, să îi aprecieze mai mult pe cei dragi. De asemenea, i-a dat posibilitatea să-și reordoneze viața. „Mi-e dor de unele aspecte ale vieții de dinainte de pandemie, însă știu că vom reveni la normalitate (aceeași sau o altă), iar atunci voi ști să gestionez și să mă bucur altfel de viață, cu o doză de maturitate în plus”, a mai spus tânara studentă în discuția cu **BizLawyer**.

[Intra pe LadyLawyer.ro și afla mai multe despre activitatea, preocupările și proiectele doamnelor avocat din cele mai importante firme de pe piața locală](#)